

András Ferenc Kovács: Básně

ADVENT

A přijde i verš, však přijde jen tak,
schvácený, jen stěží popadá dech,
tak tak že vleče se v košili samý cár,
ať dělá co dělá k běhu už nohy nepřiměje:
klopýtá v bezhlučném, zmoženém sněhu,
vrávorá, když noha ne a ne došlápnout na dno
zmatkuje, ztrácí směr ve světě bez oken –
beztvaré tělo tak tíží, tíží i noc –
rolničky necinknou, neshoří hvězda.

I verš se objeví, přijde, najednou vletí
vybitou mříží na vratech, jako by
ve zmatku vrazil do horkého chlěva,
tak jako přešťastný pastýř: snad
blábolí, není mu rozumět, neříká vůbec nic,
nemluví o ničem - jen sláma šramotí,
zavzlyká dítě: ležící v jiném jasu,
daleko, uprostřed samého nitra.

A CHRISTOPHORUS ZPÍVAL

přes temnou hloubku chci tě vzít
na zádech na svých ramenou
ať neleká mě dravý proud
Dřeš temnou hloubku chci tě vzít
jak noci nesou hvězdný třpyt
jak vítr nese letní den
jak větev kývá pupenem
jak bolest nést tě nad vodou
přes divou vodu chci tě vzít
na zádech na svých ramenou
ať neleká mě dravý proud
přes divou vodu chci tě vzít
jak osud vesmír uchopit
jak větev kývá pupenem
v tvém nitru moje smrt se hne
dno bolu když lze zahlédnout
přes temnou hloubku chci tě vzít
na zádech na svých ramenou
ať neleká mě dravý proud
přes temnou hloubku chci tě vzít
jak tlukot může v krvi znít
jak větev kývá pupenem
když k nicotě se prožene
bolest co sevře tě jak proud
přes divou vodu chci tě vzít
na zádech na svých ramenou
ať nemá hřích moc nade mnou
přes divou vodu chci tě vzít
sám torzem celek uchopit
tak nést tě na svých ramenou

jak bolest nést tě nad vodou
jak větev kývá pupenem
jak vítr nese vůni sen
tíž hvězdy z prázdna zrozené

ARABESKA

cikánčinu košilku
proutník vítr honí
jak do plachty kosatce
opírá se do ní
líbezný plod v krvavé
zástěrce se vrtí,
bříško sune v úsírety
tolikeré smrti
kdo otevře měsícem
klikou z mosazi
na bronzově temný klín
hvězdu rozhází
cikáni si kovají
klíče po domech
vítr lásku mosaznou
drnká na stromech

přeložili Lucie Szymanowská a Petr Borkovec